

"Убеден сум дека народот кој живеел таму може да се смета за цивилизација. Од ова откритие можат да се извлечат многу заклучоци: луѓето кои живееле во 'Кокино' универзумот го делеле на горен, овоземски и долен свет, и имале посебно место каде што овие светови комуницирале", вели предводникот на археоастронемската анализа на планетариумот на МКЦ, Ѓоре Ценев, кој ги спровел најновите истражувања.

Пишува: Милева ЛАЗОВА

Пред повеќе од 40 века мегалитската опсерваторија "Кокино" била центар за следење на затемнувањата на Сонцето и на Месечината. Овие нови научни откритија се дел од последните истражувања, кои биле спроведени на просторот на мегалитската опсерваторија.

"Кокино" сè повеќе ја воодушевува странската научна мисла, која е вчудоневидена и изненадена од последните артефакти.

Пронајдените четири камени маркери, места од кои се набљудувале затемнувањата во XX, XIX и во XVIII век пр.н.е. претставуваат ново научно чудо, кои ги поместуваат човечките сознанија многу подалеку во минатото.

Имено, последниот пронајден маркер, кој потекнува од 1755 година, говори дека на жителите на "Кокино" нешто им се случило меѓу XVII и XV век пред новата ера. Не се знае дали тоа било природна катаклизма или политички прогон, бидејќи научните истражувања се сконцентрирани кон опсерваторските мерења за затемнувањата на Сонцето и на Месечината.

Археоастронемските истражувања на "Кокино" финансиски ги овозможила американската Влада со 28.000 долари.

"Тоа е далеку повеќе отколку што одвојува нашата Влада за истражувања на 'Кокино'. Локалитетот дури не е ниту заштитен, чувари нема, и древната опсерваторија лесно може да биде уништена. Веќе две години имаме поднесено барање 'Кокино' да се стави на листата за заштита на културното наследство, но немаме одговор, иако УНЕСКО побара да биде барем на привремената листа за заштита, а НАСА пред две години 'Кокино' го рангираше на четврто место на листата на најстари опсерватории на светот", потсетува Ценев.

"Да откриевме само една или две точки, можеби тоа и ќе му го препуштат на случајот, но четирите места јасно покажуваат дека некој стоел таму и не само што ги следел затемнувањата, туку го знаел и нивниот циклус, кој се нарекува сарос", истакнува предводникот на археоастронемската анализа на планетариумот на МКЦ, Ѓоре Ценев, кој ги спровел најновите истражувања.

Циклусот на затемнувања на Сонцето и на Месечината се случува на секои 53 години, а претпоставката дека тие не можеле да бидат пренесувани усно, туку морале да бидат запишувани во календари, ги потврдуваат сознанијата.

"Убеден сум дека народот кој живеел таму може да се смета за цивилизација. Од ова откритие можат да се извлечат многу заклучоци: луѓето кои живееле во 'Кокино' универзумот го делеле на горен, овоземски и долен свет, и имале посебно место каде што овие светови комуницирале. Од местото познато како престол владетелот комуницирал со горниот свет или таму се очекувало да се спушти божеството, а маркерите за затемнувањето имаат врска со долниот подземен свет, со доаѓањето на мракот и на темните сили. Оној кој ја владеел тајната на затемнувањето, имал страшна магиска моќ", оценува Ценев.

Последниот маркер датира некаде од 1755 година. Оттогаш нема друг, потенцира истражувачот, кој констатира дека жителите на "Кокино", меѓу XVII и XV век пред новата ера, доживеале некоја несреќа.

"Во тој период или го снимало култот кон Сонцето, или овој народ исчезнал поради некоја причина".

